

скій когáто дойде, да ли ще да намѣри вѣра на землãта; 9 И рече ѿ на дрѹги, който вѣрѹваха въ себе си зашто са праведни, ѿ оукорãваха дрѹгите, тãл прйтча:

10 Двãма челоувѣцѹ влѣзоха въ цѣрква да се помолатъ (вгѹ): єдиншо бѣше фарисей, а дрѹгийо мытарь.

11 И като застанã фарисеята, така се молеше въ себе си: Бжѣе, благодаримъ те, зашто не самъ като дрѹги те челоувѣцѹ, гравители, неправедни, прелюкодѣи, ѿли като (шо є) тãл мытарь.

12 Постимсе двã пãти въ седмицãта, десѣтокъ давамъ ѿ сичко то што ѿмамъ.

13 ѿ мытарь стоѣше, ѿ далече, ѿ не щѣше ни очѣи те си да повдигне на небо то: но вѣшесе въ грѹди те, ѿ говореше: Бжѣе, милостивъ буди мнѣ грѣшномѹ.

14 Говоримъ ви: зашто слѣзе тãл въ кѹша та си ѿправданъ, неже ли онъи: зашто всãкой който се возноси, ще да се смири: а който се смиãва, ще да се вознесе.

15 И приносеха мѹ ѿ малки дѣчица да се прикосне до нихъ: а оученицы те като видѣха забраниха ѿмъ.

16 ѿ Исѹсъ повыкã дѣчица та, ѿ рече: ѿставѣте дѣцãта да дохóждатъ кодъ мене

ѿ не бранѣте ѿмъ: зашто на-такива є царство то бжѣе

17 Истина ви говоримъ: зашто който не прѣиме царство то бжѣе като дѣте, не ще да влѣзе въ него.

18 И попытã го нѣкой князь, ѿ рече: Оучителю благий, шо трѣвѣва да сотворимъ да на слѣдимъ живóтъ вѣчнши;

19 ѿ Исѹсъ мѹ рече: шо мѣ говоришъ блãгъ; никой не є блãгъ, тóкмѹ єдинъ бгѣ.

20 Заповѣди те знаѣшъ: не прелюкодѣйствѣи: не оубий: не оукради: не лже-свидѣтелствѣи: почитай башã си ѿ мãйка си.

21 ѿ тóи рече: сички те тãл самъ сохранилъ ѿ младостъ тã си.

22 И като чѹ тãл (слова) Исѹсъ, рече мѹ: тоше єдно не си свршилъ сичко то што ѿмашъ, продай го, ѿ раздай на сиромãси те, ѿ ще да ѿмашъ сокрóбище на небо то: ѿ єла слѣдъ мене.

23 ѿ тóи като чѹ това, ѿскорбѣсе многѹ: зашто бѣше весьма богãтъ.

24 И като го видѣ Исѹсъ зашто се ѿскорбѣи многѹ, рече: колкѹ мжнш ще да влѣзатъ въ царство то бжѣе, който ѿматъ богãтство.

25 Зашто по леснѹ є да прѣйде дебело то вжже ѿ котва та презъ ѿглѣны